

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 5 listopada 2019 r. znak ON. (...).1. (...).(…)Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w S. utrzymał w mocy orzeczenie (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w M. z dnia 17 września 2019 r. znak ZN. (...).(…) o zaliczeniu S. K. do lekkiego stopnia niepełnosprawności, uchylając orzeczenie jedynie w części dotyczącej ustaleń zawartych w punkcie 6 orzekając, iż ubezpieczona wymaga korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji, przez co rozumie się korzystanie z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych, świadczonych przez sieć instytucji społecznych, organizacji pozarządowych oraz inne placówki. W pozostałym zakresie utrzymano w mocy ustalenia organu I instancji. Uzasadniając swoje stanowisko organ wskazał, iż ubezpieczona ma naruszoną sprawność organizmu, a rodzaj i zakres tych ograniczeń istotnie obniża zdolność do wykonywania pracy i pełnienia ról społecznych.

S. K. wniosła odwołanie od tego orzeczenia, domagając się zaliczenia do wyższego stopnia niepełnosprawności. W uzasadnieniu wskazała, iż towarzysząca jej od 2008 r. choroba kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego oraz zespół cieśni nadgarstka obu rąk utrudniają jej funkcjonowanie zarówno w pracy zawodowej, jak i w codziennym życiu.

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w S. wniósł o oddalenie odwołania w całości wywodząc jak w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia i podkreślając, że zakres stwierdzonych ograniczeń nie powoduje zależności ubezpieczonej od otoczenia i konieczności udzielania jej pomocy innej osoby w celu pełnienia ról społecznych czy w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. K. urodzona (...) w D., posiadająca wykształcenie wyższe, obecnie wykonuje pracę biurową.

Dowód: ocena zawodowa - k. 65 akt organu.

S. K. cierpi na zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego bez zespołu bólowego, paluchy koślawe, początkowe zmiany zwyrodnieniowe w stawach międzypaliczkowych obu rąk. Jest po leczeniu operacyjnym zespołu cieśni nadgarstka obustronnie z dobrym efektem klinicznym.

Dowód: opinia biegłych sądowych z zakresu neurologii T. P. i ortopedii H. M. – k. 23-24, dokumentacja lekarska – k. 6-9 oraz w aktach organu

Schorzenia S. K. powodują obecnie jej niepełnosprawność w stopniu lekkim okresowo do marca 2021 r.

Dowód: opinia biegłych sądowych z zakresu neurologii T. P. i ortopedii H. M. – k. 23-24, dokumentacja lekarska – k. 6-9 oraz w aktach organu

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się nieuzasadnione.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U.11.127.721 z późn. zm.) rozróżnić można trzy stopnie niepełnosprawności: znaczny, umiarkowany i lekki. Do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji. (art. 4 ust. 1 ustawy). Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych (art. 4 ust. 2 ustawy).

Do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu powodującą w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną lub mającą ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub techniczne. (art. 4 ust. 3 ustawy).

Standardy w zakresie kwalifikowania do poszczególnych stopni niepełnosprawności, uregulowane zostały w rozporządzeniu Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (t.j. Dz.U. 2015.1110). I tak zgodnie z rozporządzeniem: niezdolność do pracy oznacza całkowitą niezdolność do pracy zarobkowej z powodu fizycznego, psychicznego lub umysłowego naruszenia sprawności organizmu (§ 29 ust. 1 pkt 1), konieczność sprawowania opieki - całkowitą zależność od otoczenia polegającą na pielęgnacji w zakresie higieny osobistej i karmienia lub w wykonywaniu czynności samoobsługowych, prowadzeniu gospodarstwa domowego oraz ułatwiania kontaktów ze środowiskiem (§ 29 ust. 1 pkt 2), konieczność udzielania pomocy, w tym pomocy w pełnieniu ról społecznych – zależność od otoczenia wymagającą wsparcia w czynnościach samoobsługowych, w prowadzeniu gospodarstwa domowego, współdziałania w procesie leczenia, rehabilitacji, edukacji oraz w pełnieniu ról społecznych właściwych dla każdego człowieka zależnych od wieku, płci, czynników społecznych i kulturowych (§ 29 ust. 1pkt 3), czasowa pomoc w pełnieniu ról społecznych – konieczność udzielania pomocy, o której mowa w § 29 ust.1 pkt 3 w okresach wynikających ze stanu zdrowia (§ 30 ust. 1 pkt 1), a częściowa pomoc w pełnieniu ról społecznych – wystąpienie co najmniej jednej okoliczności, o której mowa w § 29 ust. 1pkt 3 (§ 30 ust. 1pkt 2), istotne obniżenie do wykonywania pracy - naruszoną sprawność organizmu powodującą ograniczenia w wykonywaniu pracy zarobkowej znacznie obniżające wydajność pracy na danym stanowisku w porównaniu do wydajności, jaką wykazują osoby o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną (§ 31 ust. 1 pkt 1), ograniczenia w pełnieniu ról społecznych - trudności doświadczane przez osobę zainteresowaną w relacjach z otoczeniem i środowiskiem według przyjętych norm społecznych, jako skutek naruszonej sprawności organizmu (§ 31 ust. 1 pkt 2), zaś możliwość kompensacji ograniczeń - wyrównywanie dysfunkcji organizmu spowodowanej utratą lub chorobą narządu odpowiednio przez przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne (§ 31 ust. 2 rozporządzenia).

W rozpoznawanej sprawie niespornym było, iż wnosząca odwołanie jest osobą niepełnosprawną. Spornym natomiast pozostawał stopień niepełnosprawności, jakim skutkują jej schorzenia. S. K. kwestionowała bowiem zaliczenie jej przez Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w S. do lekkiego stopnia niepełnosprawności, utrzymując, iż jej stan zdrowia skutkuje stopniem wyższym.

Z uwagi na fakt, iż rozpoznanie niniejszej sprawy wymagało wiadomości specjalnych Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych z zakresu ortopedii i neurologii.

Z opinii biegłych sądowych z zakresu ortopedii H. M. i neurologii T. P. wynika, iż S. K. jest osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim. Biegli nie stwierdzili objawów zespołu bólowego, ani neurologicznych objawów ubytkowych, a wymienione w rozpoznaniu schorzenia nie powodują istotnego upośledzenia funkcji narządu ruchu u ubezpieczonej. Stwierdzono jedynie zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego bez zespołu bólowego, koślawe paluchy, początkowe zmiany zwyrodnieniowe w stawach międzypaliczkowych obu rąk, stan po operacji zespołu cieśni nadgarstka z dobrym efektem klinicznym.

W konsekwencji biegli stwierdzili, że odwołująca się spełnia przesłanki zaliczenia jej do lekkiego stopnia niepełnosprawności okresowo do marca 2021 r. oraz wskazali, że zgadzają się z orzeczeniem Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w S. z dnia 23 grudnia 2019 r.

Żadna ze stron nie wniosła zarzutów do opinii wydanej w sprawie.

Opinia biegłych sądowych wydana po badaniu podmiotowym i przedmiotowym S. K. oraz analizie dostępnej dokumentacji medycznej dotyczącej stanu jej zdrowia są jasne i spójne, a jej wnioski w sposób logiczny i przekonujący umotywowane. Nie zakwestionowały jej również same strony postępowania.

Analiza zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego dała podstawy do przyjęcia, iż u S. K. występuje naruszona sprawność organizmu powodująca w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych, dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Natomiast Sąd, w oparciu o dostępny materiał dowodowy, nie stwierdził u S. K. naruszonej sprawności organizmu powodującej niezdolność do pracy albo zdolności do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej. Ponadto odwołująca się nie wymaga czasowej ani częściowej pomocy innych osób w pełnieniu ról społecznych, tj. w czynnościach samoobsługowych, prowadzeniu gospodarstwa domowego, ułatwiania kontaktów ze środowiskiem ani współdziałania w procesie leczenia i rehabilitacji.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy dał podstawy do uznania, że ocena stopnia niepełnosprawności odwołującej się przez Zespoły orzekające w sprawie była prawidłowa.

Zważywszy na definicję lekkiego i umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, stopień dysfunkcji badanej świadczy o zasadności zaliczenia jej do pierwszego z tych stopni.

Podnoszony przez odwołującą fakt, iż jej stan zdrowia ulega stopniowo pogorszeniu nie ma znaczenia na gruncie niniejszej sprawy. Znaczenie takie ma okoliczność, że aktualna sytuacja zdrowotna odwołującej się czyni ją, jak wynika z dowodów zebranych w sprawie, osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim. Jeżeli natomiast sytuacja ta ulegnie zmianie w przyszłości, to należy wskazać, że zgodnie z § 15 ust. 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności - w przypadku zmiany stanu zdrowia osoba niepełnosprawna posiadająca orzeczenie o niepełnosprawności lub o stopniu niepełnosprawności może wystąpić z wnioskiem, o którym mowa w § 6 ust. 1, o wydanie orzeczenia o ponowne wydanie orzeczenia uwzględniającego zmianę stanu zdrowia.

Mając na uwadze powyższe Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako nieuzasadnione.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

(...)